

● ● ● fortsat fra foregående side

- Jeg har fået frie hænder af forlaget, hvilket hænger sammen med, at bøgerne udkommer i et relativt lille oplag og ikke udspringer af en

børnebogspølsefabrik. Bøgerne har været lang tid undervejs og er blevet justeret og nusset et helt år. De er meget ukommercielle og svævende i deres udtryk, vurderer Kamilla Wichmann.

De to bøger er ikke kun en stor-slået oplevelse for børn. Forældrene får sig også en kvalitativ omgang godnatlæsning.

- Apropos kommercielle børnebøger er der en del historier, der bliver "pisset ud i sne" for de mindste. Det tror jeg ikke, de lærer lige så meget af dem som med disse bøger, hvor man skal gå på opdagelse i tegningerne for at få det hele med. Illustrationerne er på en måde lidt uforklarede og poetiske, så der er plads til fortolkning. Det er netop sådan, min indgang har været til forfatteren Mette Jørgensens tekster. Det betyder, at forældrene i højere grad skal være til stede, når de læser dem op, konkluderer Kamilla Wichmann.

Man skal tage børn seriøst

Hun åbner bogstavbogen på en tilfældig side. W. Hun læser rimet op og smiler over sætningen: "William elsker wienerbrød og bolsjer og bananer".

- På den ene af opslagens illustrationer kan man se netop bolsjer og bananer træde frem i grafiske mønstre i stedet for bare at være tegnet i en bunke. Det synes jeg er langt flottere, siger Kamilla Wichmann.

Hendes to børn er tre og fire år.

Lige i målgruppen. De kan ofte hjælpe hende med at finde ud af, hvad der virker eller ej.

- Jeg kan bruge dem i et vist omfang, men problemet er jo, at ikke to børn er ens. Mine børn kan måske lide noget helt andet end dine. Så det handler mest om at prøve nogle ting af på dem og se, hvor abstrakt det kan være. Jeg har et børnebogsbibliotek med flere hundrede bøger, så de har efterhånden fået læst rigtig mange bøger højt, konstaterer Kamilla Wichmann.

Hun har svært ved at definere, hvad man skal kunne som illustratør for at skille sig ud.

- Jeg kan ikke lige komme med en opskrift, men omvendt ville det heller ikke være fedt, hvis alle skilte sig ud. Det bedste svar er måske, at man skal tage området dybt alvorlig og ikke tænke, at det "kun er for børn". Mange går jo rundt og tænker, at de sagtens kan skrive en børnebog selv, men når de så prøver, er det ikke så let. Man skal tage det højtideligt, og jeg er mindst lige så seriøs med børnebogstegninger som de politiske illustrationer, jeg tegnede til Berlingske, understreger Kamilla Wichmann.

Hun tror, at René Toft Simonssens entre som børnebogsforsat-

ter har gjort det tjekket at kunne skrive det på cv'et. Og der er mange kvinder i 30'erne, der pludselig får den indskydelse, at de skal skrive en børnebog og have den illustreret af Kamilla Wichmann.

- Det sker faktisk ret tit, at jeg får det tilbud. Men jeg vil helst ikke kaste mig ud i det, før et forlag og en redaktør har købt idéen. Det tager mig mindst en måned at lave skitser til en bog, og det bliver min familie ikke mæt af, hvis det går i vasken. Men man skal jo heller ikke slukke alle lys, så indimellem kommer der nogen med et frø, der er så interessant, at jeg gerne vil hjælpe med at få det til at spire, siger Kamilla Wichmann.

Dyrker heftige emner

I Danmark er der tradition for, at der udgives mange bøger, der handler om at gå til lægen, at blive storebror eller storesøster, når nogen dør i familien og de seneste årtier enormt meget om adoption, abort, alkoholisme og skilsmisse.

- I mange andre lande er der tale om langt mindre socialrealistiske fortællinger end i Danmark. I 1970'erne var der også bøger, der handlede om, at "far er kommet hjem, og min mor er lige gået".